

عنوان مقاله:

نقد کهن‌الگویی پس از یونگ

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های دستوری و بلاغی، دوره 10، شماره 17 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

روح اله زارعی - استادیار گروه زبان و ادبیات انگلیسی دانشگاه

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر به شکل نظری به بررسی ابعاد نقد کهن‌الگویی یا یونگی می‌پردازد. نقد کهن‌الگویی تاکنون یافتن ریشه‌های مشترک و در عین حال ناخودآگاه انسانی، بدون در نظر گرفتن عنصر زمان و مکان در آثار ادبی تعریف می‌شده‌است. آنچه از نقد کهن‌الگویی به ذهن متبادر می‌شود، دیدگاه سنتی و روش پیروان سنتی یونگ است که در ایران این قضیه به دلیل کمبود دسترسی به منابع دست اول یا ترجمه کافی، نمود بیشتری پیدا می‌کند. تلاش پژوهشگر حاضر، مطالعه نظرات بزرگان روانشناسی تحلیلی و پسایونگی است. با بررسی دیدگاه‌های منتقدان، ابعاد مختلف رویکرد کهن‌الگویی مشخص شده و نتیجه گرفته می‌شود که این رویکرد برخلاف آنچه در کاربرد آن در ادبیات دیده می‌شود نسبی، سیال، فردی و وابسته به شرایط است. بنابراین پژوهشگران علاقه‌مند به نقد کهن‌الگویی لازم است در ابتدا با معانی دقیق مفاهیم آشنا شوند و پس از آن اقدام به کاربرد این رویکرد در ادبیات کنند.

کلمات کلیدی:

کارل گوستاو یونگ، نقد کهن‌الگویی، نقد پسایونگی، نقد کهن‌الگویی در ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1177993>

